

Kedves Szülők, Gyerekek! A következő oldalakon húsvéti játékötleket találhattok!

Téma: TAVASZ – Húsvét

ÁPRILIS SZENT GYÖRGY HAVA

Az igazi tavasz kezdetét a néphagyomány György napjától számítja (április 24.). Régen ekkor hajtották ki a pásztorok a legelőre az állatokat. Szent György-nap reggelén tiszta vászonnal szedjük harmatot a füről, mellyel megtöröljük arcunkat a megtisztulás, megújulás jelképeként. Figyeljük meg a gyermekekkel azoknak a növényeknek a fejlődését, amelyeket márciusban elültettünk az ablakban. Ha van rá lehetőség, alakítsunk ki veteményeskertecskét, amelyet együtt gondozunk a gyermekekkel. Költöző madaraink a gólyák és a fecskék is megjelennek. Beszéljünk vándorútjukról, a fészeképítésről, figyeljük meg, hogyan táplálják kicsinyeiket. Tanuljunk mondókákat, verseket, melyekből még jobban megismerhetjük őket. ((Eöry Katalin – Mikus Judit – Tóth Mária: Fogd a kezét! Add tovább! - Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. 2012)

HÚSVÉT

Jézus feltámadásának és a tavaszi megújulásnak az ünnepe. Beszélgessünk a gyermekekkel a vallási ünnepről is. Mondjuk el, milyen népszokások éltek a régi időkben ezen az ünnepen. Meséltsük a kisóvodásokat arról, hogy családjaikban mit őriznek ezekből. Kóstoltassunk velük húsvéti ételeket: sonka, főtt tojás, újhagyma. A nagyobbaknak beszélhetünk a böjtről, annak a szervezetre gyakorolt jótékony hatásáról, a régi idők emberének téli táplálkozásáról.

Az ünnephez kapcsolódó népszokások

Tavaszcímzés népszokásaink a kiszézés, villózás, illetve a zöldágjárás.

Kiszézés:

A „kiszé” többnyire menyecskének öltözött szalmabábú, amelyet „kice, kiszőce, kicevice, banya” néven is emlegettek. A lányok énekszóval vitték végig, majd a falu végén vízbe dobták, vagy elégették. A bábú a tél, a böjt, a betegség megszemélyesítője lehetett. A „kiszé” szó korpából készült savanyú levest, amely jellegzetes böjti étel is jelent. Az énekekben szó van a „kiszé” kiviteléről és a sódar, vagyis a húsvéti sonka behozataláról. A kiszéjárást a bábú elkészítése, ruhájának összeszedése előzte meg. A fiatal menyecske ruháját, vagy csúnya rossz ruhákat aggattak rá. Öltöztetéséhez és viteléhez különböző hiedelmek fűződtek: aki elsőnek felkapja, vagy öltözteti, az hamarosan férjhez megy; ha véletlenül visszafordul a bábú, úgy tartották, hogy visszajön a betegség a faluba és elveri a határt a jég.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=115&v=vedo1BzNGl4&feature=emb_logo

Zöldágjárás:

A húsvétvasárnaphoz és az egyéb tavaszi vasárnapokhoz kapcsolódó zöldág-járás a tavaszt, a természet megújulását jelképező énekes játék. A lányok, esetleg a legények is a falu egyik végén kézfogással sorba álltak. A sor mindkét végén kaput tartottak zöld ággal a kezükben. A sor egyik vége átbújt a sor másik végén lévő kapu alatt, így mentek végig a falun. A dal első három sorát a két kaput tartó énekelte egymásnak felelgetve. A Bújj, bújj... részre megkezdődött a kapun való átbújás. Nemesgulácson (Zala vármegye) a lányok a temető

Készítette: Dúcs Attiláné óvodapedagógus
Fülesmackó csoport

bukszusaiból és sárga nárciszaiból olyan nagyméretű zöld ágat készítenek, hogy az úttest egyik részéről átér a másikra. A szokást bujbujocskázásnak nevezik.

Tojásfestés:

A tojás az élet újjászületésének és a termékenységnek egyik legősibb jelképe. A festett tojás ajándékozása a húsvéti locsoláshoz kapcsolódik. A tojásfestés a lányok, asszonyok dolga. A mintákat a tojásra leggyakrabban viasszal rajzolták, és a növények természetes festékanyagával színezték (cékla, hagyma, dió leve). A legények házról házra jártak, vízzel, rózsavízzel, szappanos vízzel locsolták meg a lányokat, hogy egészségesek legyenek, közben locsolóverseket mondtak. A lányok a locsolásért tojást adtak a fiúknak. Még az első világháború előtti időkben húsvét első napjának estéjén volt ez a népszokás, később tevődött át húsvét hétfőre. Az emberek hittek a víz tisztító erejében, gyógyító hatásában.

Komálás-mátkálás:

A húsvétvasárnapot követő vasárnap neve fehérvasárnap, melynek jellegzetes szokása a komálás, mátkálás. A fiatalok szertartásos barátsághozjárása, melyet tojás- vagy komatálcserevel pecsételtek meg. Egy-egy gyermekközösségben, ismerve, hogy ki kivel játszik, barátkozik szívesen, könnyen megvalósítható, feleleveníthető ez a hagyomány. A komatálra tegyünk hímes tojást, süteményt, gyümölcsöt, s válasszunk küldöncöt, aki az alábbi énekkel köszönti a választott barátot.

Barkaszentelés:

A tavaszi ünnepkört kezdő virágvasárnap a barkaszentelésről volt híres. Varsányban például azt tartották, hogy a háznál annyi liba lesz, ahány szem van a barkán.

Locsolkodás:

A locsolkodás tipikus magyar hagyomány, bár Szlovákiában, Csehországban és Lengyelországban is ismert. Magyarországon már a XVI. századból is találunk írásos emlékeket a locsolkodásra. Húsvét hétfőn a fiúk, férfiak vízzel, újabb szokás szerint illatos

kölnivel locsolják meg az ismerős lányokat, asszonyokat, hogy azok mindig frissek, üdék maradjanak.

A locsolkodás másik célja a termékenység biztosítása. Észak- és Nyugat-Magyarország egyes falvaiban locsolás helyett a vesszőzés dívik. Mindkét szokás az ősi termékenységvarázsló rítusokból ered. Húsvét hétfőt vízbevető, vízbehányó hétfőnek is nevezték.

Még a XX. század közepén is elterjedt volt a vödörnyi vízzel való locsolás. A tanyákon, falusi helyeken pedig az itatóvályúba dobták az ünneplőbe öltözött lányokat. A városokban, illetve napjainkban szinte mindenhol a locsolás finomabb formája terjedt el. A vödörket, szódás szifonokat felváltotta az illatos parfüm vagy kölnivíz. A locsoláshoz illik locsoló verset is mondani, a lánytól kapott hímes tojás reményében.

Több településen a mai napig tartják a hagyományt. Leghíresebb talán a világörökségi falu, Hollókő húsvéti locsolási ünnepe.

Hollókő LEGO-ból ☺

Az állatok, mint szimbólumok (nyúl, csibe, bárány)

Nyúl

Az egyik húsvéti állat, a húsvéti nyúl megjelenésének magyarázata nehezebb. Az ünnep termékenységgel kapcsolatos vonatkozásában magyarázat lehet a nyúl szapora volta. Mivel éjjeli állat, a holddal is kapcsolatba hozható, amely égitest a termékenység szimbóluma. Nyúl és tojás ősi kapcsolata a kutatók szerint a germán hagyományok alvilági istennőjének legendájában jelenik meg: eszerint a nyúl eredetileg madár volt, s az istennő haragjában négylábú állattá változtatta. E különös tulajdonságú állat hozzánk is német közvetítéssel került, de kialakulását homály fedi.

Az is lehet, hogy tévedésről van szó, mert régen egyes német területeken húsvétkor szokás volt gyöngytyúkot ajándékozni tojásaival együtt. A gyöngytyúk német neve Haselhuhn, röviden Hasel. A félreértés abból is eredhet, hogy németül a nyúl neve Hase. Mindenesetre a tojáshozó nyúl igen népszerűvé vált, a múlt század végén a képes levelezőlapok elterjedésével igen sokfelé eljutott.

<https://kuffer.hu/32-zabalnivalo-nyuszi/>

Az első 30 napjuk a nyusziknak

<https://www.youtube.com/watch?v=Z4IFQcDb8PU>

Csibe

Az új élet, a megújulás jelképét őrzi a tojásból kibújó húsvéti csibe, melyet képeslapokon díszítő elemként láthatunk mostanság. Gyakran kosárban ülve - hiszen a kotlós tyúk kosáron ülve költött -, s nemegyszer több tojással körülvéve. Ezek utalhatnak a még ki nem kelt "tojástestvérekre", vagy csak mint további húsvéti jelképek vannak jelen. Gyakori a levelezőlapokon a tojásra festett madár, nagyobb csirke is vagy a kotlóst és csibéit együtt ábrázoló életkép. Tehát a kiscsibe a tojással együtt a megújulás jelképe.

https://www.youtube.com/watch?v=XU_2HKtvD1U

Kiscsibe születik ☺

Bárány

A legősibb húsvéti jelkép a bárány. Eredete a Bibliában keresendő. Az ótestamentumi zsidók az Úr parancsára egyéves hibátlan bárányt áldoztak, s annak vérével bekenték az ajtófélfát, hogy elkerülje őket az Úr haragja. A húsvéti bárány Jézust is jelképezi.

https://www.youtube.com/watch?v=u2Ze0P_eOgs

Bárányok, birkák, juhok legelnek

És az ígért játékok, amit ti is játszhattok, elkészíthettek!

Amit fejleszthetnek a játékok:

Önállóságra nevelés a feladatvégzésben, állóképesség fejlesztése, szókincsbővítés, figyelem, koncentráció, szabálytudat, sorrendiség, türelem és tolerancia, odafigyelés a társakra játék közben is, dallamfelismerés, zenei emlékezet fejlesztése, matematikai készségek.

Egy kis matematika:

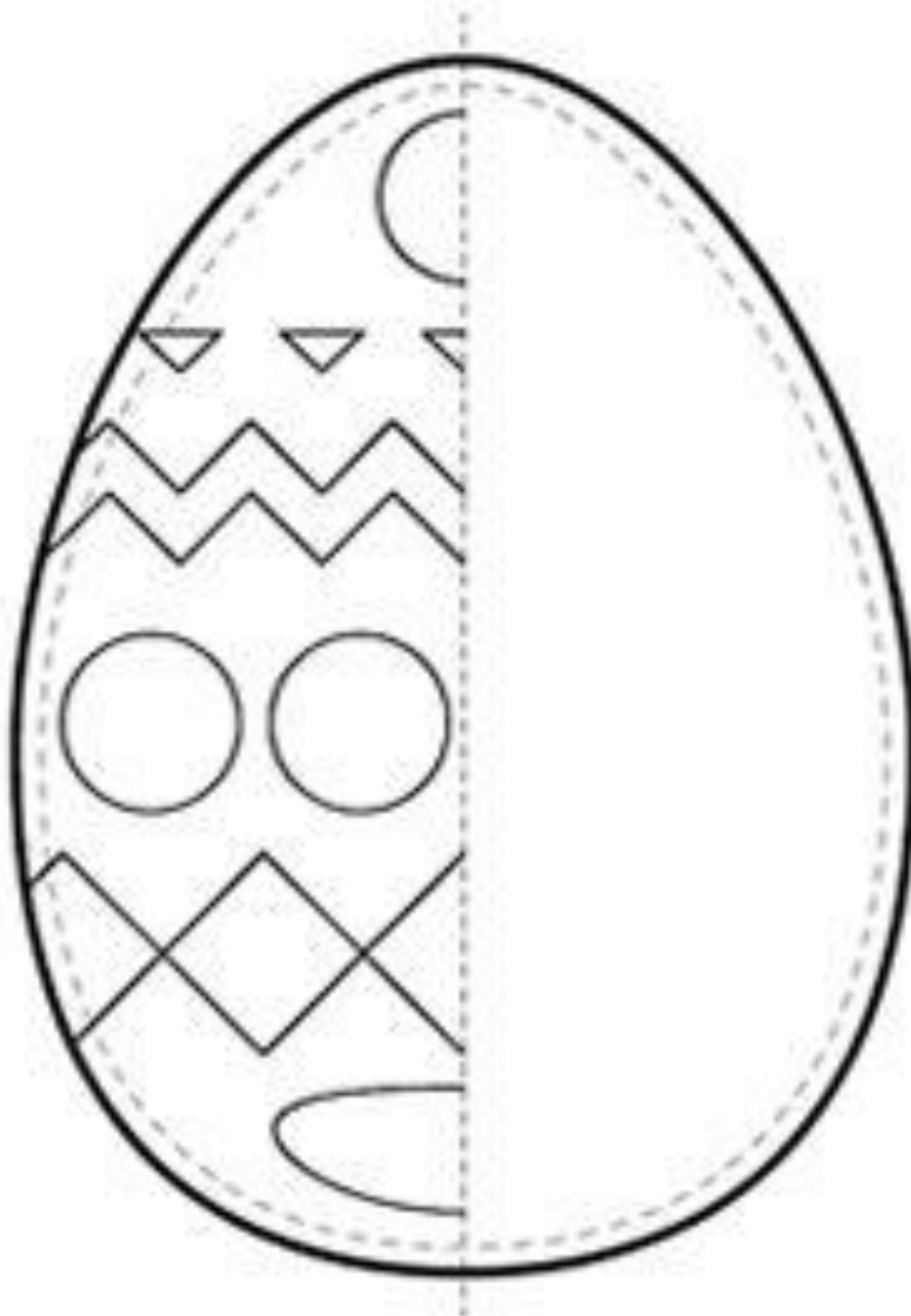
Geometriai formák (kör, négyzet, háromszög), vonalak (nyitott, zárt) – a tojásdíszítés elemei

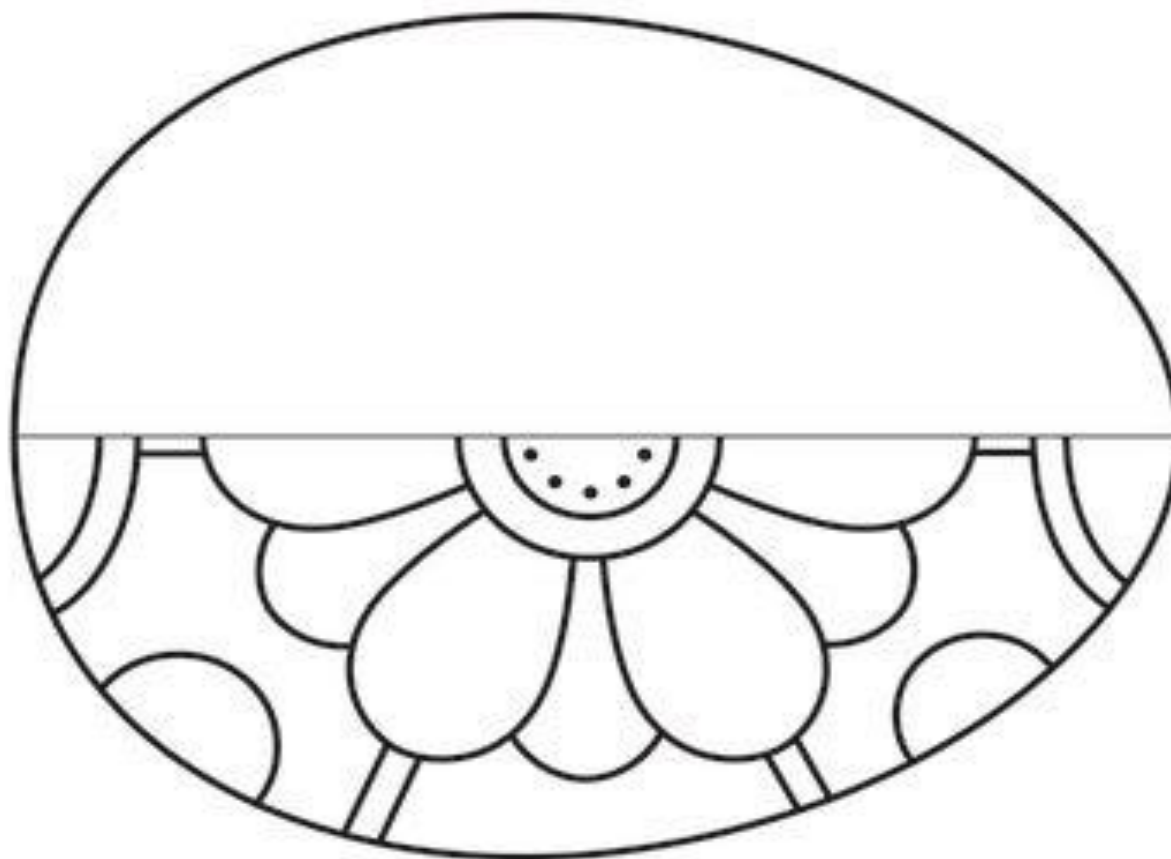
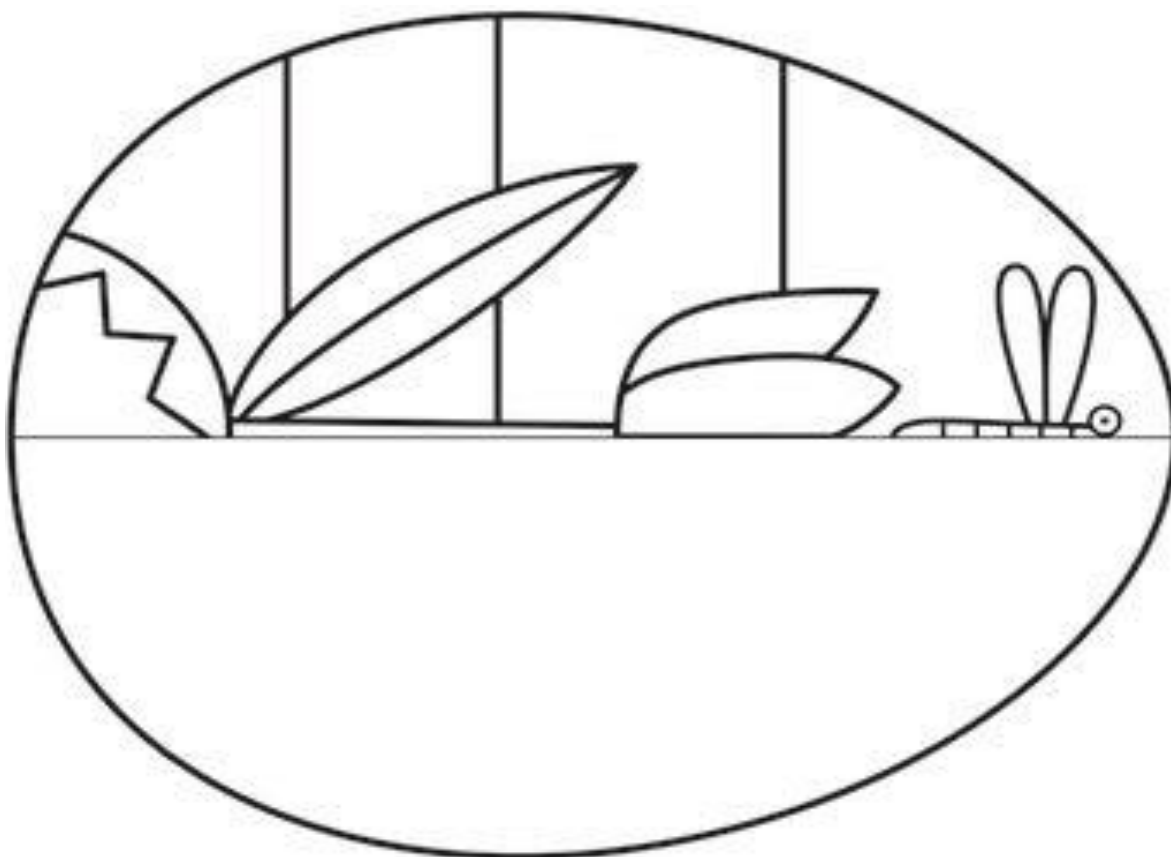
1. Tojásfestés papíron – tervező munka
eszköz: rajzlap, grafit ceruza, ecset, temperafestékek, aquarell ceruza, víz, vizes tálak, vagy bármilyen alkotó eszköz, ami van otthon
Tervezd meg, hogyan szeretnéd kidíszíteni majd a saját hímes tojásodat! Mutatok néhány ötletet! Ugye milyen szépek? Ha elkészültél Fülesmackó, küldd el nekem is!

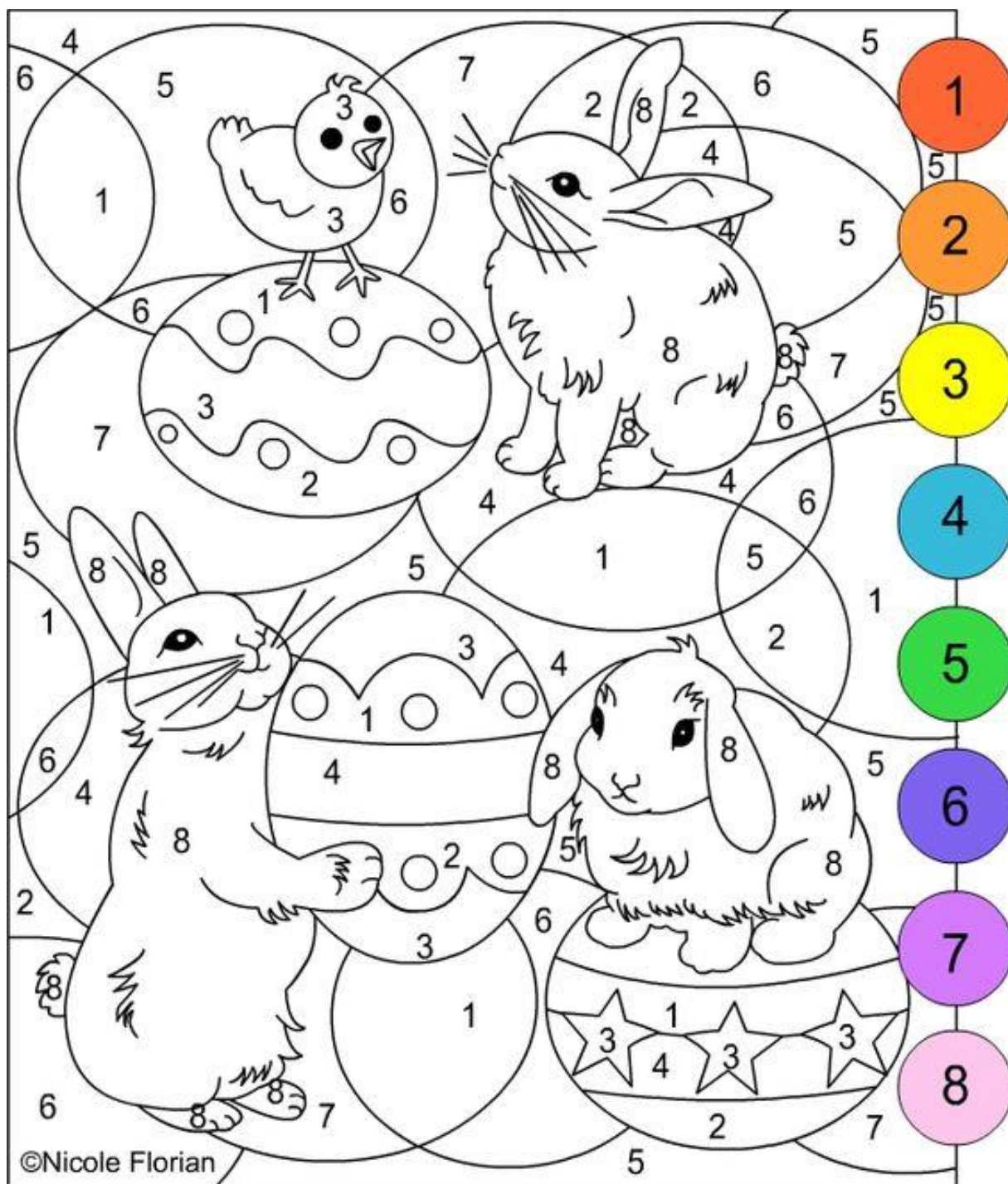

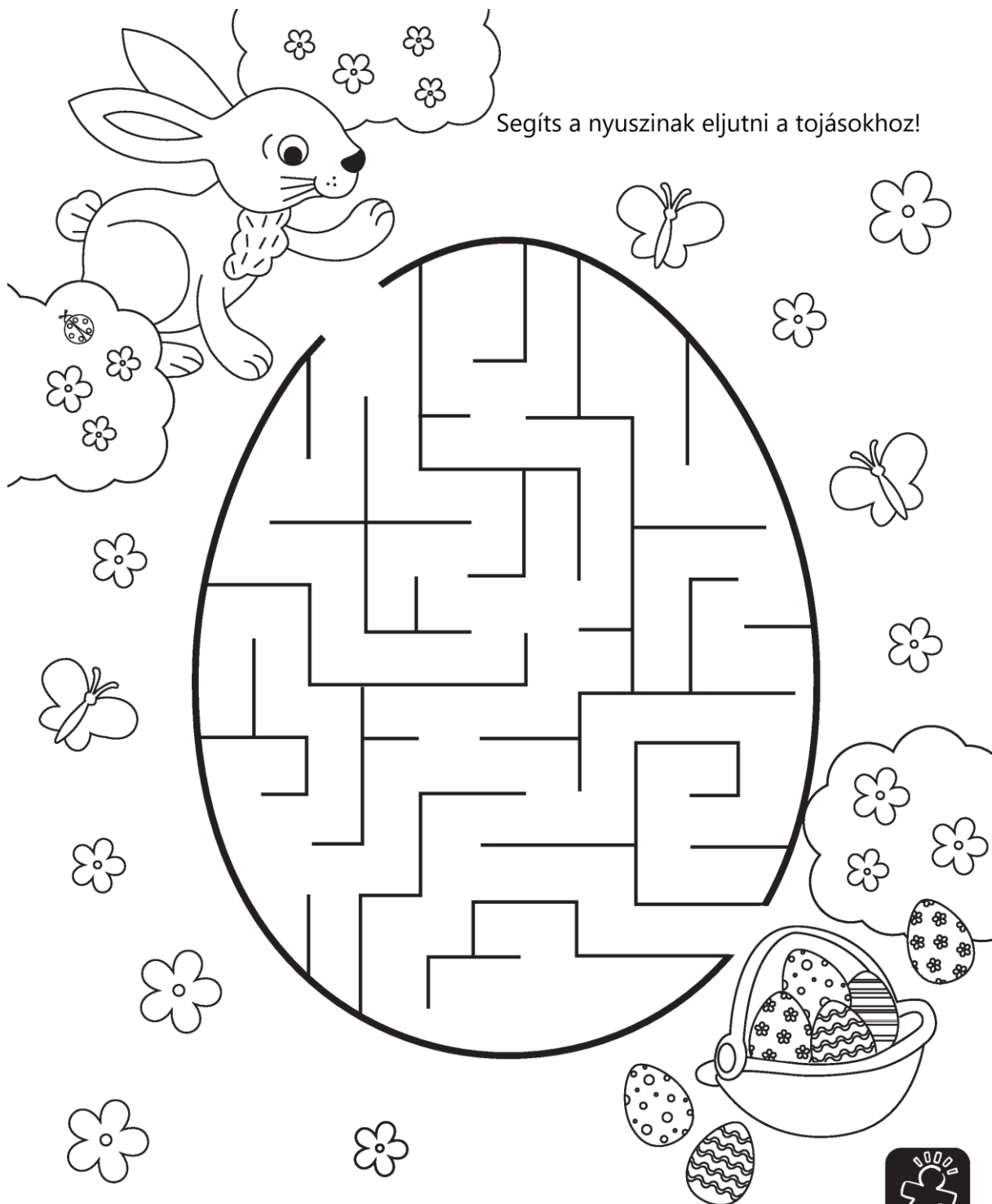

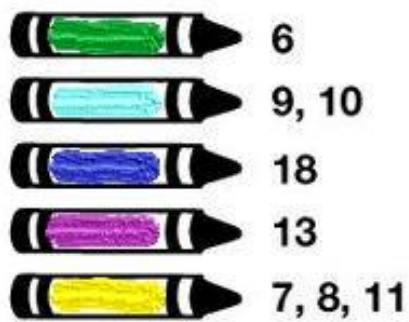
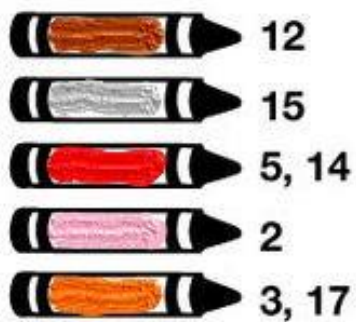
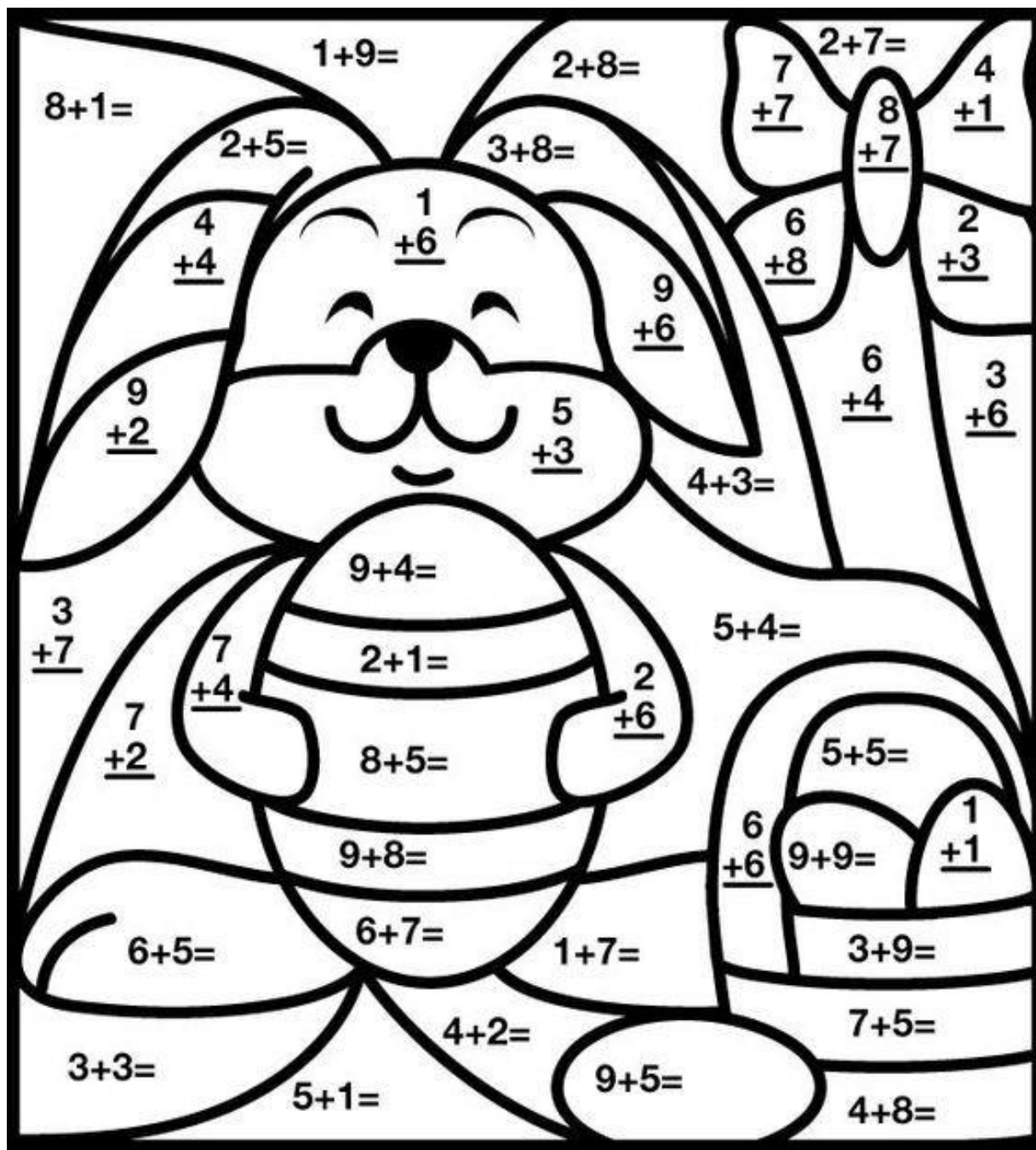
2. Húsvéti matematikai feladatlapok

3. Mennyiségek összemérése a locsolkodás előtt ☺

Kinek fér több víz a vödörbe? Hány pohárral tudunk beleönteni? Kié a nehezebb? Miért? Komatálazáskor: kinek a tálja a nehezebb? Kinek a táljára fér fel több tojás? Mennyivel? (több, kevesebb, ugyanannyi) Számold meg!

Mesék, versek

Móra Ferenc: A húsvéti nyúl

Az erdő közepében, egy vén cserfa alatt kicsi házikó állott. A házikóban lakott Tapsi úr a feleségével meg a két gyerekével. Rendes, jóra való erdei nyulak voltak Tapsiék, és bár hosszú volt a fülük meg kurta a farkuk, senkinek az erdőben panasza nem lehetett ellenük.

Egy reggelén, éppen újév reggelén, Tapsiné azt kérdezte az urától:

- No, édes apjukom, mit főzök ma ebédre?

Az öreg nyúl egyet-kettőt szippantott a pipájából, és azt mondta:

- Jó lesz egy kis takarmányrépa. Ha meg találsz a piacon édes káposztatorzsát, hozhatsz belőle a gyerekeknek.

A gyerekek nagyon szerették a káposztatorzsát, és örömeikben mindjárt ugrálni kezdtek az asztal körül. Tapsiné asszony pedig a cseléddel elment a piacra.

Hanem jó félóra múlva már vissza is jött megint, átfázva a nagy hidegtől, tüszentve, és üres kosárral.

- Hol van a répa? - kérdezte az öreg nyúl.

- Hát a káposztatorzsa? - kérdezték a kicsinyek.

- A káposztatorzsának már elmúlt az ideje, a répáé még meg se jött. A vásáros kofák a nagy havazás miatt be se jöhettek a falvakból, még csak gyöngye fahéjat sem tudtam venni. Egy pár fiatal fának szóltam ugyan visszajövet, de ők azt mondták, hogy ebben a kegyetlen hidegben nekik is kell a héjuk. Az öreg nyúl megvakarta erre hosszú füle tövét, a kicsinyeknek pedig sírásra állott a szájuk. Kevés szecska volt ugyan még a kamrában, de ilyen napon, újév napján, még a mezei egér asztalán is külön ebédet tálalnak föl.

Az öreg nyúl egyet-kettőt szippantott a pipájából, és azt mondta:

- Baj, hát baj, de azért nem kell ám mindjárt sírni!

Aztán odafordult nyúlne asszonyhoz, hogy öltöztesse fel jó melegen a gyereket. Az asszony fel is öltöztette őket, meleg kendőt is kötött mindegyiknek a nyakára, hogy köhögést ne kapjanak a reggeli ködben.

- Gyerekek - mondta az öreg nyúl -, menjetek át a tisztásra az erdész bácsihoz. Köszöntsetek rá illedelmesen, mondjátok, hogy boldog újévet és jó egészséget kívántok neki, és hogy jó szívvel venném, ha valami kis finom főzelékfélével segítene rajtunk.

A gyerekek mindjárt szaladni akartak, de az apjuk utánuk szól:

- Azt mondom, ne bácsikázzátok az erdész urat, hanem szólítsátok tekintetes úrnak.

Az anyjuk pedig azt mondta:

- Meg ne álljatok a jégen csúszkálni! Ha meg azokkal a bolondos vizslakölykökkel találkoztok, kerüljétek el őket okosan, hogy fogócskát ne játsszanak veletek megint. A gyerekek kézen fogva mentek az erdőn át, az erdészlak felé. Meglehetősen jól viselték magukat, csak néha böktek meg alattomban egy-egy havas bokrot, hogy egy kis havazást csináljanak. Az erdész urat a kert alatt találták a három kisfiával. A kisnyulak elmondták a mondókájukat, az erdész meg tüstént beküldte a fiait az erdészméhez, hogy adjon valamit a nyulaknak. Adott is négy-négy nagy répát. A kisnyulak a répákkal hazafelé mentek. Mikor az ismerős erdőbe értek, jókedvük kerekedett, és futkosni kezdtek. Azzal ijesztettek egymásra, hogy „Jön a róka!” Aztán nagy versengéssel iramodtak házuk felé. Aznap nyúléknál igen jó

ebéd volt. Első fogásuk répaleves, aztán pirított répa répamártással, a harmadik fogás répafőzelék, végül kirántott répa. A télnek vége lett, és a nyulak egyszerre csak azon vették észre magukat, hogy a hó elkotródott a házuk tájékaról, és hogy régi ismerőseik, a vándormadarak megint ott csicseregtek a fák között, csodálatos dolgokat mesélve idegen országokról, hol a télen jártak.

A nyulaknak most már nem kellett többé az erdészhez fordulniuk, ha megéheztek, mert az erdő tele volt bársonyos fűvel és illatos herével. Hanem azért nem feledkeztek meg erdészeikről. Az öreg nyúl azt mondta:

- Ilyen nagy úrral jó fenntartani a barátságot, és nem lehet tudni, mi lesz a jövő télen.

Éppen húsvét éjjelén volt, mikor a legnagyobb csendben furcsa egy társaság sompolygott az erdészék kertjébe.

Tapsiék voltak meg a rokonságuk. Elöl Tapsiné ment, egy-egy piros tojást vitt a hóna alatt. Aztán Tapsi úr jött, ez meg akkora húsvéti tojást hentergetett maga előtt, amelynél nagyobb és szebbet sose láttam. Kék bársonyból volt ez a húsvéti tojás, arany abronccsal. Aztán jöttek a többiek, ők meg kosárban, picli szekérben hozták a sok húsvéti tojást. Mikor a kertbe értek, serényen munkához láttak. A kicsinyek ügyes fészkeket raktak a fűben, a bokrok alatt, az öregek meg óvatosan elosztogatták a tojásokat a fészkekben. Mikor elvégezték a munkájukat, usgye!... visszairamodtak az erdőbe.

Másnap az erdész már korán reggel lent járt a kertben. Később leszólította a gyerekeket is:

- Gyerekek - mondta -, nekem úgy rémlik, mintha nyomokat látnék a kertben. Ha itt jártak, akkor itt is hagytak valamit. Jó lesz egy kicsit körülnézni a bokrok alatt.

A gyerekek szétfutottak a kertben, aztán itt is, ott is hallatszott az örömkriáltásuk, amint egy-egy húsvéti tojással megrakott fészkekre bukkantak. Az a kékbársonyos, aranyabroncsos tojás, melyet Tapsi úr maga görgetett be a kertbe, tele volt cukorral. Én is megkóstoltam, mert éppen akkoriban vendégségben voltam az erdészéknél, és egész komolyan mondom, hogy alig ettem még ennél édesebb cukrot.

Benedek Elek: A király nyulai (Magyar mese és mondavilág 1. kötet)

Hol volt, hol nem volt, még hetedhét országon is túl volt, volt egyszer egy szegény asszony, s ennek három fia. Olyan szegények voltak, mint a templom egere, vízzel főztek, s bottal reá rántottak, úgy éltek egyik napról a másikra. A legények bizony megelégtették ezt a keserves életet, s rászánták a fejüket, hogy már csak valamire kimozdulnak hazulról, mert így nem lehet, míg a világ s még két nap. Azt mondja egyszer a legidősebb az anyjának: - Édesanyám, süssön nekem egy hamuban sült pogácsát, mert én elindulok szerencsét próbálni. Sütött is a szegény asszony, s a legény elindult világgá. Megy, mendegél ország-világ ellen, hegyen-völgyön által, s egy aranyos kúthoz ér. Letelepedik melléje, eléveszi a hamuban sült pogácsát, s falatozni kezd belőle. Amint ott eddegélne, csak eleibe szökik egy kis egérke, s azt mondja: Hallod-e, te legény, adj egy falást abból a pogácsából, éppen hét napja, hogy egy befaló falást sem ettem. - Nem bánom én - mondja a legény -, ha hetvenhét napja nem ettél is, bár nekem legyen elég. Csak elcincoga nagy szomorúan az egérke, bebújt egy likba, a legény pedig továbbmendegélt. Addig ment, addig ment, hogy éppen a király városába ért. Egyenesen a király palotájának tartott, leült a kapu eleibe, s ott várta a jó szerencsét. Hát egyszer csak kijő a király maga, meglátja a legényt, még köszön is neki, s megkérdezi: - Mi járatban vagy te, szegény legény? - Én bizony, felséges királyom, életem-halálom kezédbe ajánlom, szolgálatot keresek, ha valahol találnék. Azt mondja a király: - Jere csak bé, legény, van az udvaromban száz darab nyúl, ezeket rád bízom. Hajtsd ki a mezőre, de úgy őrizd, hogy egy is el ne találjon veszni, mert aztán a nyulak s a fejed!... Másnap reggel kihajtja a legény a száz darab nyulat,

Készítette: Dúcs Attiláné óvodapedagógus
Fülesmackó csoport

de ezek bizony, ahogy kiérték a mezőre, a száz százfelé futott. Haj, megszentyolodott a legény, még nézni sem mert a király palotája felé, megfutamodott, s hazáig meg sem állott. Elbeszélte otthon, hol járt, merre járt, mi minden történt vele. Eléáll erre a második legény, hogy most már ő próbál szerencsét, s erőst köpte a tenyerét, hogy ő - tudom, Istenem - megőrzi azt a száz nyulat, ha addig él is. Hanem az is úgy járt "kivilágos világra", mint a legidősebb. Az aranyos kútnál ő is leült falatozni, az egérke tőle is kért egy falást a hamuban sült pogácsából, de ő bizony nem adott. Aztán addig ment, míg a király városába nem ért, beszegődött a királyhoz, de ahogy első reggel kicsapá a nyulakat a mezőre, a száz nyúl éppen százfelé futott. Hazament ez is nagy szomorúan, s most már a legkisebb legény cihelődött neki: hátha neki jobban vált a szerencse. Süt az anyja egy hamuban sült pogácsát, akkorát, mint egy jó nagy taligakerék, s ezzel elindul világgá. Megy, mendegél, s elérkezik az aranyos kúthoz. Amint ott eddegélne, csak eleibe fut az egérke, s igen szépen kéri, hogy adjon neki Isten nevében egy falás pogácsát, mert éppen tizennégy álló napja, hogy nem evett. - Jó szívvel - mondá a legény -, te kicsi egérke, úgyis talán megsegít a jó Isten, hogy nem kell ebből a pogácsából sokáig élnem. Megköszöni szépen az egérke, s azt mondja: - No, te szegény legény, jótétel helyébe jót várj! Két bátyádtól kértem már, egyik sem adott, de nem is segítette meg az Isten egyiket sem. Azzal befutott a likba, s egy kicsi kürtöt hozott magával. - Ezt a kürtöt neked adom - mondá az egérke -, tedd el, még hasznát veheted. - Ugyan bizony mit tudok én ezzel csinálni? - kérdi a legény. - Csak vidd el - mondá az egérke -, s akármi veszedelembe' légy, fuvintsd meg, s minden rossz jóra fordul. "No - gondolja magában a szegény legény -, ha nem használ, nem is árt, elviszem magammal" - bedugta a tarisznijába, továbbindult, s meg sem állott a király városáig, s abban is a király palotájának kapujáig. Megérkezik, letelepedik a kapuban, s hát egyszer jön a király. - Mit keresel itt, te szegény legény? - kérdezi a király. Elémondja, hogy miben fáradozik: szeretne valami jó helyen szolgálatba állani. - Éppen jó helyen jársz - mondá a király -, van száz nyulam, ezeknek ügyes pásztor kéne, mert eddig még nem akadt kedvem szerint való. Egyszeribe kezet adnak, de a király ugyancsak lelkire köti a legénynek, hogy egy is el ne vesszen a nyulakból, mert aztán a nyulak s a feje!... Jól van. A legény másnap reggel kimegy a mezőre a száz darab nyúllal, de még meg sem szagolják ezek a füvet, ahány annyifelé iramodik. - Haj, Szűz Mária, Szent József- kiált a legény -, mi' csináljak most már! - Eszibe jut a kürt, elérántja, belefuvint, s hát az a száz darab nyúl egyszerre megfordul, s úgy összefut, mint megannyi juh. Látta ezt a király a palota tornácából, megcsavargatá a fejét, semmiképpen el nem tudá gondolni, hogy miféle ördögös praktikával gyűjté össze a legény azokat a nyulakat. "No, megállj - gondolá magában -, azért ma mégis hiányzik majd legalább egy a százból! Ha nem, egyéb próbára teszek." Mindjárt megparancsolja egy szolgálnak, hogy menjen ki a mezőre egy zsákkal, s kérjen a pásztortól egy nyulat a király nevében. Kimegy a leány, kéri a nyulat, de a legény azt mondja, hogy ő bizony az Isten nevében sem ad, mert neki a feje drága. - De így s de úgy - mondja a leány -, vendégség lesz a háznál, s a király mindkettejüknek fejit veteti, ha nem lesz nyúl az asztalon. Amint így vikotálodnának, honnét, honnét nem, csak ott terem a kicsi egérke, s odasuttint a legénynek: - Csak adj oda egyet, ne félj, a többit bízd reám! A legény hallgat az egérke szavára, fülinél fog egy nyulat nagy hirtelen, bedugja a zsákba, s a leány elindul vele. Abban a minutában csak felszökik az egérke a zsákra, s míg a leány százat lépne, kirágja a zsák végét, a nyúl kiugrik belőle, s úgy visszafutott a többihez, mintha szemet vették volna ki. Az egérke pedig leszökött a zsákról, hirtelen felkapott egy nagy darab tehéntrágyát, beledugta a zsákba a nyúl helyett. Megy este a legény haza, bétereli a száz nyulat a nagy kapun. Hát jó eleibe a király, káromkodik, hogy reng belé az udvar. - Jere csak, jere, te kötélrevaló, mit küldöttél te nekem a zsákba! Feleli a legény: - Az Isten Istenem ne legyen, ha nem nyulat, felséges királyom. Hívják a szolgálot. - Hát mit adott neked a pásztor, te leány? - Nekem bizony, felséges királyom, életem-halálom a kezedbe ajánlom, igazán nyulat adott. -

Hm - mondja a király -, még ilyent sem ettem világi életemben, hát most már hol a nyúl? Számlálják a nyulakat, egyszer, kétszer, háromszor, de csak mindig száz jött ki. - No, hallod-e, te szegény legény - mondá a király -, még ilyen pásztorom sem volt, hogy küldjön is nyulat, s ne is hiányozzék. Hát mit kívánsz? - Csak egy kád pénzt, felséges királyom, mert nagy a szegénység otthon. A király tüstént méretett egy istenes nagy zsák pénzt, hogy a legény tizenkét ökörrel húzatta haza. De bezzeg olyan erősen meggazdagodtak, hogy csudájára jártak messze földről. Ma is élnek, ha meg nem haltak.

Zelk Zoltán: Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy
kis őzike, hová mégy?
– Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi, hová mégy?
– Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy, kettő, három, négy,
te kis madár, vígan légy:
– Olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Szabó Lőrinc: Tavasz

“Mi az?” – kérdezte Vén Rigó.
“Tavasz” – felelt a Nap.
“Megjött?” – kérdezte Vén Rigó.
“Meg ám!” – felelt a Nap.

“Szeretsz?” – kérdezte Vén Rigó.
“Szeretlek!” – szólt a Nap.
“Akkor hát szép lesz a világ?”
“Még szebb és boldogabb!”

Egyéb ajánlások:
Marék Veronika: Kockásfülű nyúl

Locsolóversek

Egy nyulacskát...

Egy nyulacskát beszélaszték,
Ha nem bánnák, megöntözném,
Öntök asszonyt lányával,
Várok tojást párjával.
Húsvét másodnapján...

Húsvét másodnapján, régi szokás szerint,
Fogadják szívesen az öntöző legényt.
Én még a legénységhez, igaz, kicsi vagyok,
De azért öntöző legénynek mégiscsak felcsapok.
Eszendő ilyenkor megint csak itt vagyok,
Ha e locsolásért piros tojást kapok!

E háznak kertjében...

E háznak kertjében van egy rózsatő,
Rózsakertben növelte a jó Teremtő,
Vizet öntök a tövére, szálljon áldás a fejére,
Az Istentől kérem, piros tojás a bérem.

Mándoki Halász Zsóka: Locsolkodás

Köszmondások, szólások

Derült meleg húsvét napján, meglátszik ősszel a gazdán. (Jó termés lesz.)
Fehér karácsony, zöld húsvét.
Fekete karácsony, fehér húsvét.
Ha a farsang hosszú, késő a húsvét.
Kellemes, mint húsvét napján a keszőcze. (Keserves, ha más étel nincs.)
Meglesz a törökök húsvétján. (soha.)
Meleg karácsony, hideg húsvét.
Sok húsvéti bárányt megevett.
Sokszor megette már a húsvéti bárányt. (idős)
Szelíd, mint a húsvéti bárány (békés, jámbor ember)
Olyan, mint a hímes tojás (érzékeny, sértődős)
Piros tojásból kelt (feltűnően szép)
Úgy bánik vele, mint a hímes tojással (vigyáz rá)
Hallgat, mint nagypénteken a harang (egy szava sincs)
Még akkor Jézus a földön járt (nagyon régen volt)

Készítette: Dúcs Attiláné óvodapedagógus
Fülesmackó csoport

Találós kérdések

Tojás elveszve

Nem múlhat el húsvét tojáskeresés nélkül. Eldugjuk a tojásokat akár a kertben, akár a lakásban, de nem hagyjuk magára a gyerekeket, aktívan részt vehetünk a keresésben. Feltehetünk kérdéseket a hagyományról, az ünnepről, mit tud a húsvétről. Minden jó válasznál segítünk kicsit a navigálásban. Játszva tanul a gyermek, és az ilyen tudást hosszabban megőrzi, mint a könyvből szerzett információkat.

Találós kérdések a játékhoz

- Hosszú bojtos füle van, gyors és furge lába, sárgarépat eszeget, zöld rét a hazája.
- Sárga tollal ékeskedik, sárga a lába, azt mondja csip-csirip, tyúkanyó a mamája.
- Fehér a bundája, néha égen úszik, van közte fekete is, béget, ha mond valamit.
- Lehet fehér, lehet színes, könnyen törik, ha kiejted.
- Finom, füstölt, általában kötözött, főzés után betömöd.

Dalok, mondókák

Zenehallgatás:

Hej, tulipán magyar népdal

<http://www.gyerekdal.hu/dal/hej-tulipan>

Itt az ideje mozogni egy kicsit!

- Páros lábon szökdelés a kijelölt helyig, futás visszafelé.
- Pókjárás, ölben plüssnyuszi, visszafelé futás.
- Nyusziugrás oda-vissza
- Kanálba tojást rakunk, és ezt egyensúlyozzák végig a kijelölt pályán
- Répagyűjtés (annyi répát teszünk a bójához, ahány gyerek van a csapatban, és egyesével át kell hozni a kiindulóhelyhez)

Alkossunk!

1. Tojásfestés hagymahéjjal, petrezselyemdíszítéssel
eszközök: nyers tojások, hagymahéj, petrezselyem, géz, festékek, ecsetek, hurkapálcák, fonalak, tűk, filcanyag

<https://tudomanyplaza.hu/tojasfestes-termeszetes-anyagokkal/>

2. Vasalható gyöngykép készítés

<https://kreativkozpont.hu/otlet/vasalhato-gyongy-husvetra>

Készítette: Dúcs Attiláné óvodapedagógus
Fülesmackó csoport

3. Színes fonalakkal beragasztott tojások amit aztán beletehetünk valamilyen kis fészekbe.

eszközök: kifűjt tojás, színes maradék fonalak, ragasztó

